

II. Forespørgsler.

1. Den 4. oktober 1961 anmeldtes i folketinget (F. sp. 57) følgende forespørgsel til handelsministeren af *Henry Christensen, Vagn Bro, Damsgaard, Erik Eriksen, Anker Lau og Axel Kristensen*:

„Handelsministeren opfordres til over for folketinget at begrunde den af handelsministeriet truffne disposition, hvorefter det ved den kongelige ballets turné i USA opståede underskud på 1,2 mill. kr. dækkes ved anvisning på den i henhold til loven om Danmarks erhvervsfond oprettede fond.“

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹¹/₁₀ (F. sp. 77).

Forespørgslen foretoges ²⁰/₁₀ (F. sp. 406).

Som ordfører for forespørgerne fremhævede *Henry Christensen* (V), at der ikke i forespørgslen lå nogen kritik af, at man havde ladet den kgl. ballet indgå i det danske eksportfremstød i USA. Kritikken gjaldt kun den finansieringsform, som var valgt, da det viste sig, at balletturneen havde givet underskud.

„Den eneste rimelige forklaring, når vi i dag skal vurdere, hvordan man har disponeret senere hen, især da de myndigheder, der accepterede balletens udsendelse, er vel derfor, at man ikke regnede med noget underskud, i hvert fald ikke noget betydeligt underskud, men et sådant underskud er altså opstået, og vi må i dag på dette grundlag sige, at her har myndighederne fejldisponeret. Der er selvfølgelig forklaringer på, at man ender med et underskud på 1,2 mill. kr., men her er det netop, at en offentlig disposition, der bagefter viser sig at have medført et underskud på over 1 mill. kr., ikke bør kunne finde sin afgørelse på den måde, at folketinget undrages sine normale muligheder for kontrol og stillingtagen. Det er dette, der efter venstres opfattelse er hovedbegrundelsen for den forespørgsel, vi har stillet.

To fremgangsmåder kunne måske med rimelighed være anvendt. Den ene er, at underskuddet var påført det kgl. teaters regnskab, men jeg forstår, at det har man fra teatrets side ikke anset for rigtigt; det havde ikke noget med normal teaterdrift at gøre, hævder man, og jeg er tilbøjelig til at være enig i dette synspunkt.

Den anden fremgangsmåde, den, der efter vor opfattelse burde være anvendt, er, at man havde søgt en bevilling på normal vis og ved henvendelse til finansudvalget havde skabt grundlag for folketingets indseende med de statsmidler, der her skulle anvendes, og herigennem havde fået dækket det opståede underskud, for selv-